

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

345. An vacatio inducta per hanc regulam sit vera vacatio per obitum, quòad effectum, ut sicut cæteræ vacationes per obitum comprehendatur in regulis, concessionibus, & aliis dispositionibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Questio 345. An vacatio inducta per hanc regulam sit vera vacatio per obitum quò ad effectum, ut sicut ceteræ vacationes per obitum comprehendatur in regulis, concessionibus, & aliis dispositionibus, loquentibus simpliciter de vacatione per mortem: adeoque v. g. concessio, qua conceditur, ut beneficium, quamprimum vacaverit per obitum, uniatu alteri, revera intret, dum resignans moritur infra 20. dies. Item expectans primò vacaturum per obitum, possit tale beneficium resignatum, mortuo resignante infra 20. dies, obtinere. An verò solum sit vacatio per obitum ficta & interpretativa per quandam fictionem juris, Papà potente facere, & faciente vi hujus regule, ut indicare videtur verbum illud censeatur vacare per obitum: quo utitur regula, non quidem, ut resignatio, que verè & realiter facta fuit, facta non fuerit, sed quòd resignante moriente infra 20. dies censeatur vacare beneficium per obitum, & quòd ad hoc resignatio habeatur pro non facta: adeoque regula de impetrantibus beneficia vacantia per obitum Cardinalis alicujus locum non habeat in vacatione inducta per hanc regulam de infirmis, uti hanc posteriorem sententiam tenet Sarnensis hic q. 30.

Respondet præter ea, seu potius conformiter iis, quæ supra, ubi actum in genere de vacatione inducta per resignationem, dicta circa hoc punctum ex Lotterio, breviter ac veluti compendio Parisius l. 12. q. 9. n. 7. ceteri hanc vacationem in ordine ad dictum effectum vacationem veram per obitum, & hanc sententiam videri sibi veriorum, æquiorum & sustentabiliorem, & quæ hodie seu suo, id est, Parisii tempore servetur. Eò quòd, ut Paris. n. 11. ex quo Papa annullat collationem, si infirmus decedat infra 20. dies, & non admittat, sed excludat illam resignationem tanquam fraudulentam, jus beneficii remaneat penes resignantem, adeoque vacet dein, ipso moriente infra 20. dies, per hunc ejus obitum. Et quòd, ut Paris. n. 12. non obstat verbum illud censeatur, dum non importat fictionem; quia in his, quæ sunt juris, paria sunt esse tale, & haberi pro tali. Et ut Paris. n. 8. dato, esse fictionem, fictio tamen à jure inducta habeatur pro veritate quòd ad juris dispositionem. Bart. in l. is qui pro emptore, ff. de usu cap. & idem importet fictio legis, quod veritas.

Questio 346. An beneficia vacantia per hanc regulam sint reservata Papæ, tam, cum sunt resignata in Curia, quàm extra illam?

Respondeo ad primum: beneficium vacans per obitum resignantis contingentem infra 20. dies à resignatione non esse reservatum Papæ, (modò obitus ille contingat extra Curiam, vel etiam, ut supponere videntur AA. paulò post citandi, extra mensem reservatum Papæ) sed posse ab Ordinario conferri, non tantum, quando resignatum fuit coram Ordinario, seu extra curiam, ut Gomef. hic q. 33. apud Chok. n. 21. sed etiam quando resignatio facta in favorem in curia, seu in manus

Papæ tradit Chok. ad hanc reg. n. 23. dicens, sic videre nos praticari quotidie Leodii & in Urbe, ad quod postremum tamen ait Lott. l. 3. q. 15. n. 66. quid Leodii fiat, se nescire; in Urbe verò scire se, oppositum usu receptum, propterea à Chokier & Garcia omnino cavendum, citat pro hoc Chok. Auctorem Analyt. comment. ad hanc reg. n. 285. expressè quòque dicentem, posse conferri liberè per Ordinarium vi & in consequentiam hujus regule, etiam resignatio facta in curia personaliter per ipsum resignantem, tunc fortè ibi residentem, Rationem dat Chok. n. 22. tum quia per hanc regulam non solum talis resignatio in manus Papæ facta, sed etiam collatio per eum facta resolvatur & annulletur indistinctè, & beneficium censeatur vacare per obitum absolute, ac si nunquam resignatum fuisset; tum etiam, quòd, quando collatio Papæ, seu manus ejusdem appositio non est sortita effectum, ut contingit in præsentem, non inducat affectionem, nec tollat Ordinarii jus conferendi, ut Abb. in c. inter dilectos. n. 10. de excess. pralator. Felin. in c. ult. in fine de presump. apud eundem. Ac denique quia regula hæc nullam inducit reservationem. Pro quo citat Gomef. hic q. 33. Idem, quòd Chok. tener Rosinjac. de benef. c. 28. n. 6. apud Lott. loc. cit. n. 26. Item Garc. p. 5. c. 1. n. 160. cujus opinionem sibi videri, saltem ab intrinseco, probabiliorem oppositâ mox subiungendâ ait Engels. ad tit. de præb. n. 32. ubi etiam hanc apponit rationem: quòd principalis ratio regule sit, ne fraudentur Ordinarii suo jure conferendi, & ut aboleantur successiones quasi hereditariæ in beneficiis, quæ ratio tunc plenius consequatur suum effectum, cum jus conferendi beneficia ad liberum Ordinarii arbitrium redierit. Argumenta oppositæ sententiæ conatur quoque solvere, uti paulò post ad rationes oppositæ sententiæ videbimus. Similem ferè rationem format Rosinjac. apud Lott. n. 25. nimirum, quòd non pro aucupanda aliqua utilitate ipsius conditoris regula, sed pro conservando jure conferendi in Ordinariis, & pro avertenda malitia resignantium, & extorquentium ab iis hujusmodi resignationes regula videatur indistinctè tollere effectum hujusmodi resignationis, sive in Curia, sive extra Curiam fiat.

2. Contrarium tamen, nimirum, quòd, saltem ubi resignatio facta in manibus Papæ, beneficium tale vacans per obitum resignantis morientis infra viginti dies, sit reservatum Papæ, tenetur communis. Ità sentiunt Tond. qq. benef. p. 3. c. 169. n. 27. dicens, hanc esse sententiam Rotæ, & ab ea non esse recedendum apud suos, hoc est, in Gallia. Lott. l. 3. q. 15. n. 27. dicens, novos quosdam (inter quos numerat Chok. & Garcia) nimis confidenter illam distinctionem resignationis factæ ab infirmo intra vel extra Curiam, improbare, quæ jam non sit ipsius Gomefii tantum, sed sacri Rotæ auditorii; quamvis addat, maximam versari difficultatem in ostendenda hujus reservationis ratione. Paris. l. 12. q. 10. n. 4. citans Sarnensem hic q. 33. Rebuff. in pr. ad hanc reg. gl. 14. n. 4. B. & item decif. 2. n. 55. Azor. p. 2. l. 7. c. 28. q. 9. Pirh. ad rit. de renunc. n. 35. in fine. Rationes has affert Paris. Primò n. 5. quia per resignationem in Curia beneficium dicitur vacare in Curia, sicut quando fit ibi privatio, & in hoc actu vacationis in Curia fundat rationem suam Sarn. ut Lott. n. 28. quippe eò ipso, quòd quis procuratorem constituit ad resignandum in Curia, secuto actu resignationis quòd ad ipsum instituentem vi destinationis dicitur se-